

ԲՐՈՐՅԱԿԱՆ, ՌԻՍՈՒՄՆԱԿԱՆ, ԱՐՈՒՆՍԳԻՏԱԿԱՆ

ԺԱՌԱՐԻ 1897

Տարւեկան 10 ֆր. ոսկի — 4 յր.:
Վեցամսեայ՝ 6 ֆր. ոսկի — 2 յր. 50 կ.:
Մէկ թիւ իւրով 1 ֆր. — 50 կոպ.:

ԹԻՒ 1, ՅՈՒՆՈՒԱՐ

ՍՈՑԵՆԱԳՐԱԿԱՆ

ՄԱՐԿԱԿԱՆ ՎԵՏԱՆԱԿԱՆ

ԱՍՈՐԻ ԲՆԱԳՐԻՆ ԲԵԿՈՐՆԵՐՈՒՆ ԳԻՒՏՈՐ

ՀԱՆՐԱՊԵՏԱՍՍՈՐԵԱՅ

Անցեալ տարւոյ Նոյ.ի առաջին շաբաթն, երբ Հ. Գ. Վ. Մէնէվիչեան Պարիս կը գտնուէր, Պրոֆ. Ա. Կարիէր Հաճած էր ապշեցուցիչ աւետար մը տալ իրեն թէ Մարիասոյ ասորի բնագրին մէկ մասը գտնուած է, այժմ իւր ձեռքն է, եւ ի մօտոյ Հանդէս Լ'Ժաորէայի մէջ տեղեկութիւն պիտի տայ: Երբեք ինչպէս որ բնական ալ էր:

Անցեալ Նոյ. 26ին Պր. Ս. Բաւմաճեան փութաց Նոյն աւետար մեզի տալու, եւ յետոյ Դեկտ. 4ին գրած նամակաւ ինչ ինչ մանրամասնութիւններ հաղորդեց, զորոնք գրեթէ բառ առ բառ նաեւ Բաւմաճեայի հաղորդել, ինչպէս կ'երեւայ, պատշաճ է տեսնել: Վասն զի Բաւմաճեայի Դեկտ.ի թիւն, որ Նոյն ամսոյ 20ին մեր ձեռքն հասաւ: սկիզբն էջ մը Յաւելուած ունէր, որ միեւնոյն տեղեկութիւնները կը բովանդակէր, եւ հաղորդողը մասնացոյց կ'ընէր: Բաւմաճեայի Յարգոյ Սմարգրութիւնը նաեւ յարմար համարած էր, Սորենացոյ քննադատներուն վերջին անգամ հրապարակու ծանուցանելու — յենրոյ միայն գիւտին ստոյգ կատարուած ըլլալուն յուսոյն վրայ — որ Սորենացին յաղթութիւնը կանգնած է բարձր ի գլուխ, եւ "քննադատը ու խճճողը" պիտի խուճապին եւ իրենց առած դիրքն այսուհետեւ պահել պիտի չկարենան: յրակաւնութիւնը սակայն հակառակն է. — բարեբախտութիւն՝ ըստ ինքեան երկու կողման համար ալ — եւ Սորենացին "խճճող", քննադատներուն "ի կորստն", չէ. այլ հիմնական ապացոյց է անոնց ուղղութեան ճշգրտութեան, որ առանց անոր ալ գիտնոց առջեւ արդէն իրեն հաստատուն կը նկատուէր, առանց ակնկալելու "նոր Միսիայի":

Երբ յայտնեց մեր խորին չորհալայութիւնը Երբեք ինչպէս որ բնական ալ էր:

Երբ յայտնեց մեր խորին չորհալայութիւնը Երբեք ինչպէս որ բնական ալ էր:

Երբեք ինչպէս որ բնական ալ էր: